
Jak to funguje *v praxi v běžném životě*

Cesta hrdiny velkým arkánem

Tohle je příběh obyčejné ženy dnešní doby. Možná v něm poznáš kus sebe.

ZAČÁTEK: ŽIJE JAKO OBĚŤ

V běžném dni ji ovládá pocit „neumím změnit svůj život, je to příliš těžké“. Vinu hází na šéfa, na partnera, na dobu, na deprese, úzkosti, nedostatek financí, nemoc. To je stín Oběti, který sídlí v krku.

Ve vztahu jede pořád stejný kolovrátek: zachránce, pronásledovatel, oběť. Vybírá si stejný typ partnera a diví se, že to zas dopadlo stejně. Drží se toho, co ji vyčerpává, protože pustit se bojí. Emoční vydírání i pasivita.

V práci „je to nespravedlivé“. Nepožádá o víc, nedomluví se, rezignuje. Objeví se šance a jí se sevře krk dřív, než stihne pomyslet „na tohle nemám“. Dře se do vyčerpání, nosí únavu jako medaili a diví se, že ji to ničí.

Naše hrdinka se vydá na cestu osobního rozvoje a stává se Tulákem po hvězdách, který ještě neví, že vykročil. Stojí na začátku cesty a ví, že jeho tělu už ten starý život nesedí, i když ještě neví, kam to vede.

STŘED: PROCHÁZÍ CESTOU A ROZPOZNÁVÁ ARCHETYPY, KTERÉ JI OVLÁDALY

Jako Zaříkávač času zjišťuje, že její slovo materializuje realitu, a vidí, jak si slovy realitu dobrovolně kazila. Když si opakovala „já jsem hloupá, já to neumím, já to nedokážu“, ten scénář se plnil.

Jako Šamanka zjistí, kde dávala svou sílu ven a čekala odpovědi od druhých, místo aby si důvěřovala. Učí se být sama sobě zdrojem.

Jako Curandera vidí, jak se roky stavěla až na poslední místo, obsluhovala všechny kolem a divila se, že je vyčerpaná. Poprvé dává sebe na první místo.

Jako Rebelka rozpozná, jak pořád čekala na cizí svolení a pochybovala o každém svém kroku. Přestává pochybovat o svém rozhodnutí.

Jako Mentorka pochopí, že roky brala svoje pády jako důkaz vlastní neschopnosti. Teď z vlastního pekla dělá mapu pro ostatní.

Jako Nerozhodná odhalí, jak volila hlavou proti tělu a pak se divila, že ji to táhne pryč. Učí se volit tím, kam ji táhne tělo.

Jako Cestovatelka vidí, jak nechávala otěže v cizích rukou a jen reagovala. Bere je zpět do svých rukou.

V pozemské řadě vyrovnává protiklady.

Jako Soudkyně si dovoluje žít nejvyšší standardy vůči sobě, ne jen vůči druhým.

Jako Ticho pochopí, že samota není trest, ale privilegium.

Jako Štěstěna cítí, že život pracuje pro ni, ne proti ní.

Jako Samice přestane krotit svou divokost, aby se vešla do cizích představ.

Přijde Paralýza a ona konečně vidí, kde se celý život zasekává. Skrze tuto zkušenost se jí rýsuje nový **Začátek a konec** a ona pohrbí starou identitu, aby mohla porodit novou.

Jako Alchymie spojí své protiklady v něco nového.

V dolní řadě se hroutí stará identita.

Jako Sarkasta přestane dramatizovat a najde záchvat smíchu i v tom, co se hroutí.

Regenerace: bortí se, co muselo spadnout, protože její tělo už to neuneslo, a ona stojí dál. Zjistí, že zhroucení bylo to nejlepší, co se mohlo stát.

Sebeúcta: zná svou hodnotu a nemusí to dokazovat.

Ambivalence: přestává se rozhodovat z povinnosti (tlak v těle) a začíná z radikální upřímnosti (tah v těle).

Jako Týmový hráč konečně najde své lidi a tvoří s nimi, ne sama proti všem.

KONEC: STÁVÁ SE VLÁDKYNÍ

Poprvé prožívá v těle zdrojovou pravdu:

„Moje okolnosti neovlivňují mé činy. Nikdo mě nespasí ani nezničí. Volím odpovědnost a tvořím další krok.“

Skrze Poučení pochopí, že to, co se jí děje teď, je výsledek jejích voleb. Přestane hledat viníka a začne vidět vzorec. Její cesta je Dokonaná a ona postupuje výš k další zákrutě spirály. Vstupuje do života s novou identitou a rozpoznává bděle světlo a stín, nehledá druhou polovinu svých stínů a traumat ve vině a trestu, není již vláčena okolnostmi.

Ovládla oběť, kterou situace vláčely a odčerpávaly jí životní sílu. Stala se Vládkyní universa, která situace ovládá změnou svého postoje, změnou úhlu pohledu. Je připravena stát se znovu Tulákem po hvězdách, blázínkem, který nabyt všechnu moudrost Světa (Universum) a je připravena skočit znovu do propasti strachu. Tentokrát však s odvahou místo kordu a novou identitou. Rekognoskovala světlo i stín. Klidně o všechno přijde, aby mohla počít znovu. Neboť ví, že zdrojem utrpení je opuštění zdroje, a díky schopnosti rozpoznávat stínové archetypy v ní samé drží otěže reality ve svých rukou.

KONEC DĚJSTVÍ. ÚKOL

Každý reaguje na jednotlivá velká arkána jinak. Některá tě přitahují, jiná odpuzují. Některá karta ti připomene člověka, kterého znáš.

TRÉNINK INTROSPEKCE

Položíš si aktivační otázku velkého arkána a sleduješ, co se ozve v těle. Necháš vyplout vzpomínky, obrazy, jména lidí. Nerozebíráš to hlavou. Ta jedna karta ti ukáže vzorec, který jsi doted' neviděla, protože byl moc blízko, byl nahrán do tvých každodenních neprospěšných reakcí.

Velká arkána je nejlepší studovat jedno po druhém.

*Vyber situaci, která ti vyvolává největší tlak v těle. K ní přiřaď jedno velké arkánium.
Podle archetypu té karty najdi řešení: jak tu situaci ovládnout a změnit.*

Prostor na tvoje odpovědi a volné asociace:

Prostor na tvoje odpovědi a volné asociace:

Prostor na tvoje odpovědi a volné asociace: